

МАВРИДИ.

Но мене казаха, че Братияно знае за тая работа.

ХРИСТАКИ.

Излѣгале сѣ та. Азъ зная какъ е станала тая работа. Единъ изъ хѣшовете отишалъ при едного отъ нашите букурешки чорбаджие да иска пари. „А за какво ви сѣ пари?“ попиталъ чорбаджиятъ. „Ние искаме да минеме насрѣща,“ казалъ хѣшътъ. „А какво ще да правите насрѣща.“ „Да биеме турци.“ „Не е дошло още времето, рѣкалъ чорбаджиятъ, — Россия още не е готова.“ „А какво е нашъ грижа за Россия? — Россия си е Россия, а ние сме си ние.“ „Сѣдете мирни, или синца ви ща да изпозатвора,“ извикалъ чорбаджията и изгонилъ хѣшътъ. Послѣ това чорбаджията отишалъ при рускиятъ консулъ и обадилъ му за сичко. Консултътъ отишалъ при Братияна и попиталъ го има ли той извѣстие, че нѣколко стотини хѣшове са събиратъ да преминатъ въ България. Братияно отговорилъ, че той не знае нищо. „А азъ ви казвамъ, че тая ноцъ хѣшовете ще да преминатъ презъ Дунавътъ, и ви казвамъ, че вие сте длѣжни да ги запрете,“ рѣкалъ рускиятъ консулъ. Какво е правилъ Братияно, азъ не зная, зная само това, че рускиятъ консулъ явилъ за тоя работа и на французскиятъ консулъ; а французскиятъ консулъ телеграфисалъ на Мидтатъ-паша да варди границите си. Видишъ ли сега каква е работата?

МАВРИДИ.

Азъ знаехъ, че работата ще да излѣзе габровска. „Бре, момчета, имъ казвахъ азъ, почѣкайте още малко.“ „Не може вече да са чѣка,“ казватъ. Видѣхте ли сега дѣ му излѣзе крайтъ? Който не е слушалъ по-голѣмите хора, то нека сега да пати!